Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31625
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Hominem beato patriarche ioseph. qui cū/ uinque mulieris fallacia damnat̄ ēt. ipā eū/ damnatio immo potiū castitatis oscientia gloriosum dīm fēc̄ egypti.
Imbutus ū pene omī mundane sapie documēto eū cognouisset dō se instruente qd' mēb̄ utilitatis que adhuc uite gaudia p̄tinent. osequi exinde ualeret.
locutus ē cū q̄dam uiro illustri noīe firmiliano q̄ ei familiarit̄ p̄cētis adherebat. Hoc inq̄t studium scie adseli p̄tinet glam. adforensiū sectatores. nobis aut̄ qui fluxam seli pompam sperne cupim̄. alia ē eligenda religio. alia s dogmata p̄prenda. Cui cū ille dicet hoc se uelle agere. qd' ille anhelaret. p̄rexit cum eo ad q̄ndam philosophum ap̄ amissimū noīe Origenē q̄ erat ualde redimitus omni scientia scē. septuaginta. uinceto s uterino fr̄ antenodore. Qs ille benigne suscipiens instruit celestib̄ documētis uberi. ⁊ ad ā fidem optime p̄duxit. Nec dedignatus ē beat̄ Gregorii indiuinis illū assequi p̄ceptorem. q̄ gloriosior fulgebat inmundanis.

Imbutus aut̄ ā dogmate. rogabat eum omnis ppls. ne eos deseret. Ille aut̄ gentile solum plus diligens p̄rexit ad ypa. Qm cū ciues uiderent omni gia bon. ⁊ utilitatis receptum. q̄ndi frequentia illum adeuntes. postulabant instruī scientia. A ille ut q̄bat eloquebat uberius. Oeruens aut̄ fauore seli laudemq; immoderata. o templatiue uite regem diligē. solitariū locum elegit. ubiq; residens totū se uiconspectu dīi supplicabat. et cū psalmista canebat dicēs.
hec reqes mea ibu. xpe dne. hic habitabo qm̄ dulcia faucib; meis eloqa tua. sup mel ⁊ fauum ori meo.
Hec quoq; cū gaudio uberimo decantando mitis to amore indi lege erat uoluntas ei. ⁊ in lege ei meditabat die ac nocte. scō se spū illustrante sicē moysen et helyam. Si quō lucēna ardens submodio oregi ñ ualebat. fedimo curba. ⁊ maseney sedis epō dīs reuelare dignatus ē. celesti gia repletum eē Gregorium. dignū q; epali apice sublimari. Qd' uir dīi fedm̄ compiens ñ acqeuit. s magno studio p̄q̄rere cepit. qualit̄ dī homine abstrusū tanbulo adsalute multō dignū dō p̄sulem oseēret. Cui desidium cū beat̄ GREGORIUS compisset. metuens ne p̄ocasione cure pastoralis contemplatiue uite reqem pderet. adalui deserti locū fuge tanbula sparabat. His talib̄ annitentib̄ uidt̄ uno adcapiendū ⁊ alto adeuadendū. q̄dam die inspū fedm̄ raptus. uisum ē illi ut adlocū transitum dicet̄ ū erat beat̄ Gregorii ⁊ q̄si ppis manib̄ illū detineret. atq; illi ūdere dignatē. Qra res p̄eandem uisionis seriem similit̄ uisum ē uiro dī beato Gregorio et q̄a uir erat altioris ingenii. cum uideret hoc dī placere uoluntati. ne uideret̄ contēt̄ dicē ei mandatis tandem aliq̄n̄ inclinatus sedm̄ canonicē ronis regulam epalem postea adeptus ē dignitatē.

Oadmatus aut̄ cepit omī studio deceare ad euellandas sentes ydolatē collituione infectas que in campo sē ecclie pullulauant. ut ñ ap̄li q̄m̄ .xvii. inuenirent̄ q̄ ubum sē fidi accipent. Nec tam̄ indocendo ppli docīnē firma penit̄ fixare uoluit. donec diuina gia illi sē fidi eundem pandet̄ regla. Ueruntam̄ beat̄ Iacob apls aut̄. si q̄s indiget sapia postulet a dō qui dat omnib; affluenter ⁊ ñ upperat. ⁊ dabit̄ ei. Iste sēs dum p̄instituendis animab; ā instrui anhelaret. eundem illi ubo fidi ⁊ sē religionis documēto munuit. Ita q̄da nocte uigilanti illi ⁊ de cade ⁊ aqie cogitanti lux emissa desup circumdedit eum. ⁊ in eade luce apparuit q̄dam senior uultu hilari. sacdotali stola indutus. ⁊ sup eum astitit. Que cū beatus Gregorii cerniret. uico degrabato exiliens inq̄rere cepit q̄s ēt. et obqua rem insinuandā uenisset. Ille aut̄ tritam ei mitem pacificare uolens. facta q̄dam hylaritate ⁊ ita eum affatus ē. Petitione tuam exaudiuit dīs. desideria cordis tui p̄uenerit̄ in conspectū ei. udoq; missus sum abeo ad intimandā t̄ diuine fidei uitatem. Qui mox letus effectus. gestiebat ab eo audire pollicita fidi uitatem. et cū magna cordis exultatione ait. O utinā nob hoc donet gia ā. Lia beate senex. demonstra dogma salutis. Ille aut̄ p̄tenta manu annuit altam. ad ē psonam. et q̄si absq; illi iussione loq̄ minime p̄sumeret. Conspiciens itaq; elate Gregorii uidit̄ sē di gemitis uultū sup̄ solis splendore fulgentē. ⁊ illi senē ex noīe iohem euglistam uocantē ut ronem sē fidi demonstret. Qui aut paratū se eē p ei preces hoc illi posse prebere.

Iter aut̄ de mystio fidi clari colloquī s. Qua rone plen instructus. ⁊ tenaci memoria in pectoris archana recondens. ut q̄dam moyses lege inbeuemo accipiens. adpostere memoria sēissima sua manu iuris ꝓhendere curaunt. et q̄si hereditariū domī s adō collatū sē katholice ecclie derelinquunt. p qd' dī ppls ab omī heretica p̄uitate mundat̄ splendidus hacten p̄seuerat. Vt ui aū symboli uba h̄s.
Ui ñ ds pat̄ ubi inuenis sapie subsistentis ⁊ uitatis et figure sue p̄fectis p̄fecti genitor. pat̄ filij unigeniti. Unus dīs solus ex solo dō figura ⁊ ymago diuinus. ubū penetīns. sapia ꝓhendens oīa. uitus qua tota